

Resumé

Afhandlingen er en kronologisk undersøgelse af selvrefleksive værker udgivet af danske skønlitterære forfattere fra 1948 til 2013. Perspektivet er gennemført generisk, hvilket medfører, at fokus ligger på værkernes indbyrdes relationer frem for de forfatterskaber, de indgår i. Genreteoretisk støtter analyserne sig primært til Jean-Marie Schaeffer, som udpeger to varianter af genredimensioner: de, der angår et givent udsagns retoriske funktion, og de, der udelukkende angår tekstualitetens område. Det genrebegreb, der udvikles for at beskrive forfatternes selvrefleksive værker, benævnes 'forfatterpoetik'. Det henviser dels til materialets retoriske egenart – den digteriske selvrefleksion – dels til de formelle og tematiske lighedspunkter og forskelle, der spores i værkerne.

I dansk sammenhæng er begrebet forfatterpoetik en nydannelse, men det lægger sig tæt op ad begrebet poetik, som det ofte anvendes i øvrige beskrivelser af det materiale, der analyseres i afhandlingen. Indledningsvis oplyses de hyppigst forekommende varianter af begrebet poetik i den nyeste danske litteraturforskning, og samme forsknings forskellige forsøg på at definere poetik som genre præsenteres. Derefter introduceres det teoretiske grundlag for begrebet forfatterpoetik, og Monika Fluderniks retorisk funderede genremodel præsenteres. Herefter følger en håndfuld nedslag i en række danske og svenske poetikafhandlinger fra første halvdel af det 20. århundrede. Dermed opridses et lille udsnit af den lokale akademiske poetiktradition som modbillede til analysen af forfatterpoetikkerne.

Størstedelen af afhandlingen består af en kronologisk gennemgang af danske forfatterpoetikker i perioden. Et stort antal værker kommenteres med fokus på deres generiske relationer til tidligere forfatterpoetikker. Sideløbende hermed peges på nogle af forfatternes mest åbenlyse udenlandske inspirationskilder, samt lejlighedsvis deres affinitet til samtidige litteraturkritiske bidrag. Overordnet er det dog genreens nationale udviklingshistorie, der beskrives i de otte analytiske kapitler, hvoraf nogle er oversigtskapitler, mens andre fokuserer på enkelte forfatteres bidrag til genren.

Afslutningsvis peges kortfattet på en række af undersøgelsens blinde vinkler, og enkelte forslag til videre forskning i feltet fremlægges.